



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Cur in tentationibus gaudendum sit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

victur vos tentari supra id, quod potestis. Ergo multò minùs ipse
 impellet ad peccata. Ergo non præcipit impossibilia. Ergo gra-
 tiam suppeditat; sine qua vtiq; tam validè possemus tentari à
 demone & carne, vt resistere non valeremus. Ergo de facto
 nulla est tentatio tanta, quin cum diuino auxilio possit superari.
 Ergo hæc gratia non solum electis, hinc à Paulo, & alibi, sed, vt
 Concil. Tridentinum docet, omnibus Deum ritè inuocantibus Conc. Trid.
sess. 24 c. 4.
 promittitur, cum loquatur Apostolus fidelibus, qui erant Co-
 rinthi, quorum multi, non erant electi, sed aliqui contentiosi,
 scandalosi, ebriosi: immò nemo eorum sciebat, se electum, vt
 posset hanc sibi consolationem accommodare. Quare non perit
 ex defectu auxiliij, quisquis perit, sed ex neglectu. Cum bonum
 habere possit, malum eligit. Meritò igitur tali dicitur, Osee. 13. 9.
Perditio tua Israël; quod elegisti, habes; illud ergo tibi exedendum
est, quod tute tibi intruisti. Vixisses, si voluisses; volens perijsti;
quippe Ante hominem vita & mors; bonum & malum: quod placue- Eccli. 15. 12.
rit ei, dabitur illi. Si ergo malum placuit, malum habe. Alijs
 bene est, quia bonum placuit illis, & odio mortis, vitam elegerunt,
 æquè probati; sed sicut in igne aurum, probationem susti-
 nuerunt. Ideò illos tentationibus oppugnari permisit Deus, vt
 probarentur, sicut olim dimisit gentes: Iudic. 3. 4.
vt in ipsis experiretur Israël, utrum audires mandata Domini, qua præceperat, patribus eorū
per manum Moysi, an non. Sic tentauit Abraham, sic Iosephum,
 & patrem eius Iacob, sic Moysem ipsum, sic Dauidem, sic Danie-
 lem, & tres pueros, qui vtiq; velut aurum probatissimum è
 furno & igne fornacis ardentis splendidiore processerunt; quemadmodum &
 Iob magis enituit in fimo, quàm in ostro cubans. Ansam vincendi dat
 militi, qui pugnandi offert occasionem. Plus facit Deus, qui etiam,
 cum occasione pugnandi, vires dat superandi.

Hoc iudicium DEI Iacobus Apostolus clarissimè indicauit, III.
 eum scripsit: *Beatus vir, qui suffert tentationem: quoniam, cum* Iacob. 1. 12.
probatu fuerit, accipiet coronam vita, quam repromisit Deus diligen-
tibus se. Nemo, cum tentatur, dicat, quoniam à Deo tentatur: Deus
enim intentator malorum est: ipse autem neminem tentat. Vnusquisq;
verò tentatur à concupiscentia sua abstractus, & illectus. Deinde con-

F f f f cupiscentia

cupiscentia cum conceperit, parit peccatum: peccatum vero, cum consummatum fuerit, generat mortem. Nolite itaque errare fratres mei dilectissimi. Omne datum optimum, & omne donum perfectum, desursum est. Si ergo coronam repromisit diligentibus se Deus, & corona sine probatione, adeoque & sine tentatione, nequit accipi, signum est Dei coronare volentis, si quis tentatur. Penes milites terrenos est fortiter pugnare; non est autem penes eos vincere; quia Mars dubius, nunc huic, nunc illi parti fauet. Alia res est, si de spirituali milite loquamur. Penes illum est, coronam vel perdere, vel adipisci. Cum sciret Iacob, inquit Metaphraustes, cuius gloria, & quam multorum bonorum sint tentationes conciliatrices ijs, qui se fortiter gerunt, repetens dicit: *Beatus vir, &c. beatitudine & spe coronatum efficiens, ut sint viris bonis accepta tentationes, & eas propemodum tamquam lucrum existiment, & cum voluptate accipiant.* Quis non gaudeat, si ei sua corona reveletur? At revelatur quodammodo sua illi corona, qui tentationem suffert. Unde idem Apostolus suam ita inchoat epistolam: *Omne gaudium existimate, fratres mei, cum in tentationes varias incideritis: scientes, quod probatio fidei vestra patientiam operatur. Patientia autem opus perfectum habet.* Neque vir tantum beatus est, qui suffert tentationem, sed omnis etiam femina, quæ virili animo eam suffert, qualis fuit fortissima illa, non jam Tyndaridarum, sed Machabæorum; & Susanna senum, & dæmonum, & libidinum victrix. Tentatæ fuerunt, vicerunt, triumpharunt, sicut omnes Sancti, qui suis viribus diffisi, oratione, optimo tentationis remedio, vti diuinam opem inuocarunt, iuxta illud: *Vigilate & orate, ut non intretis in tentationem.* Hinc ait Apostolus: *Tentatio vos non apprehendat, nisi humana,* quasi dicat: licet tentemini, ô Corinthij, ad schismata, litigia, luxum, venerem, idola, & idolothyra, constantes tamen estote. Quia hæ tentationes, quæ vos apprehendunt, communes sunt & humanæ, quas facile, si velitis, vincetis. Nam in Christiani cuiusque potestate est, habere auxilium sufficiens ad vincendas omnes tentationes, quia Deus ad hoc, quasi fidelis, ijs fidem suam obligat, ut docet Apostolus, quasi dicat: *Tentatio vos non apprehendat, ex parte & negligentia vestra, nisi humana: quippe ex parte Dei*

Metaphrast.
in vita S. Iacobi.

Iacob. i. 2.

2. Machab. 7.
21. Dan. 13.

Matth. 26. 41

1. Cor. 10. 13.

spon.

spondeo, Deum qui fidelis est, sicut promisit, sic & præstaturum, ut non patiatur vos tentari supra id, quod potestis; si scilicet eius gratiam & opem, ut par est imploretis, eique cooperemini. *Deum impossibilia non jubet*, ait S. Augustinus lib. de nat. & grat. c. 43. & ex eo Conc. Trid. Sess. 6. c. 11. (cùm nempe jubet, ut tentationi resistamus) *sed jubendo monet & facere, quod possis, & petere, quod non possis, & adiuvat, ut possis*. Hinc Christus Matthæi 11. *Iugum, inquit, meum suave est, & onus meum leue*. Ac 1. Ioan. 5. 3. *Mandata eius grania non sunt*. Non potest de gravitate oneris conqueri filius, quem in portando iuvat pater, de maioribus suis viribus illi vires addens.

Est quidem ita: orare jubemur, *Et ne nos inducas in tentationem*: possumus tamen nihilominus gaudere, si in varias tentationes incidamus. *De quo non minima nascitur questio*, ait Cassianus: *Si enim oramus, ne permittamur tentari, unde erit in nobis virtus constantia comprobanda, secundum illam sententiam: omnis vir, qui non est tentatus, non est probatus: & iterum: Beatus vir, qui suffert tentationem? Non ergo hoc sonat: Ne inducas nos in tentationem, id est non permittas nos aliquando tentari: sed, ne permittas in tentatione positos superari. Tentatus est enim Iob, sed non est inductus in tentationem. Non enim dedit insipientiam Deo, nec ad illam, ad quam traheretur, tentatoris ultionem, ore impio blasphemus intravit. Tentatus est Abraham, tentatus est Ioseph, sed neuter illorum est in tentationem inductus, quia nullus eorum consensum præbuit tentatori. Deinde sequitur: sed libera nos à malo, id est, ne permittas nos à diabolo tentari supra id, quod possumus, sed fac cum tentatione & exitum, ut sustinere possimus. Hoc auxilio diuino postulato, quod nulli negatur, non ex nobis, sed ex Deo sufficientes sumus, ut in tentationem non inducamur, sed eam sufferamus. Unde merito gaudent boni, lugent mali. Boni quidem, quia signum habent, se esse in via virtutis, quæ est aspera; item se accedere ad servitutum Dei, cùm quisquis ad Deum ascendit, ad tentationem se debeat præparare; atque ita præparare, ut tentationem non vnam, sed varias, causam gaudij, immò omnis gaudij debeat existimare, exemplo illorum, de quibus dicitur: *Ibant Apostoli gaudentes, quòd digni habitis essent pro nomine IESU contumeliam pati: Quam**

IV.

Matth. 6. 13.
Cassian. Col-
lat. 9. cap. 22.
Eccl. 34.
Iacob. 1.

Gen. 22.
Gen. 39.

1. Cor. 10.

S. August. 14.
de civit. c. 7

Eccl. 2. 1.

Act. 5. 42.